

blive temmelig dyre og den solidariske Forpligtelse medføre stort Ansvar. Naar dertil kommer at den Ændring, jeg anbefalede, netop gik ud paa at rette begge disse Ting, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kunde være saa forundret over denne min Stilling. Om den gennemføres eller ikke er noget helt Andet, det vil Tiden vise, men det kan ikke være urigtigt at fremstille den, for at mulig ogsaa Andre kunne finde den rigtig.

Bogelius: Jeg vil, inden denne Forhandling slutter, tillade mig at fremsette en Hensigt til den høitærede Minister. Der er saavel i dette som i det andet Thing fremsat forskjellige Udtalelser om, at ogsaa Kjøbstadhuuse have Erang til en Kreditforening af samme Bestaenhed som de Foreninger, hvorom her er Spørgsmaal, derfor er der fra flere Sider fremhævet Unseligheden af, at ogsaa Kjøbstæderne maatte komme ind under denne Lov. Jeg tror nu ikke, det vil være heldigt af mange Grunde, som jeg dog ikke her skal udvise, men derimod tror jeg bestemt at turde paa-staa, at der findes en virkelig Erang i Kjøbstæderne, saavel for Eiendommene paa Kjøbstadens Grund som for dem i selve Kjøbstæderne til at faae en lettere Afgang til Laan. Jeg vil derfor henstille til den høitærede Minister, om han ikke maatte finde Anledning til nærmere at undersøge denne Sag, og muligvis en af de følgende Samlinger være tilbøielig til at fremsætte Forslag til Oprettelse af en Kreditforening for Huse i Kjøbstæderne.

Hjør: Jeg vil ikke forlænge Diskussionen, men da vi dog endnu ikke ere komne længere hen paa Dagen, vil jeg sige et Par Ord; da der er saa Mange af dem, der allerede have talt, jeg kan være enig med, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg vil kun afslæge min Tak til den høitærede Minister for hans Foredrag igaar. Det var gjennemtrængt af Aand og Billie paa en saadan Maade, at jeg ikke tvivler om, at det vil kunne lykkes os at faae en god Lov ud af dette Forslag. Et af de Punkter, jeg var mest bange for vilde støde paa Modstand hos den høitærede Minister, var Forhøielsen af Lagationsværdien, men hvis jeg ikke hørte feil, satte den meget ærede Minister dog ikke nogen bestemt Grændse men udtalte sig tværtimod, som om han godt kunde gaa til en Forhøielse. Nu veed jeg meget godt, at man her har forskellige Ønsker om denne Grændse, og jeg kunde saa godt være med til at sætte 5,000 Kr., men kunne vi blot naae 4,000 Kr. vilde jeg anse det for overordentlig heldigt, og da jeg ogsaa har lagt Mærke til, at den høitærede Minister lagde os paa Sinde ikke at gaa for vidt i vore Fordringer, for at ikke Lovforslaget skulde støde paa Banfæligheder, føler jeg Erang til at udtale dette, at kunne vi naae til 4,000 Kr., vilde jeg anse det om ikke for fuldt tilfredsstillende saa dog for saa tilfredsstillende, at jeg

vilde være overordentlig glad ved Loven. Endelig skal jeg bemærke, at naar dette Forslag ophæves til Lov, vil det for mig staa som en af de Love, der ville løse en af de Samfundsopgaver, som nu for Tiden staa paa Dagsordenen for et Samfundslag, som i saa høi Grad trænger til at blive støttet, at Alle ville hilse det med Glæde. Derfor vil jeg ikke tilbageholde at udtale min Tak og Anerkjendelse til den ærede Minister i den Forvisning, at det, efter hvad vi saaledes have hørt fra Ministerbordet saa vel som fra de forskjellige Sider her i Salen, for saa vidt som man kan dømmes fra de saaldede Udtalelser, kun er meget Gaa, som ere mod Forslaget, saa Gaa, at de vist kun ville udgjøre et forsvindende Mindretal. Jeg tror ikke, at de vilde kunne berede Lovforslaget nogen Banfælighed, og jeg her efter den ærede Ministers Udtalelse Grund til at tro, at han vil kunne overvinde Banfælighederne i det andet Thing. Følgelig tør man vel antage, at dette Lovforslag vil blive ophævet til Lov, hvad jeg som sagt vil anse for et saa stort Gode for det Samfundslag, for hvilket Loven skal virke, at det vil være et af de fortrinligste Arbejder, vi have set i flere Aar.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bille: Det havde egentligt ikke været mit Ønske selv at foreslaa Udvalg. Jeg vilde have foretrukket, at Forslag herom var kommet fra anden Side. Men i Henhold til, hvad jeg tilbød mig at bemærke igaar, kan jeg dog ikke Andet end henstille til det ærede Thing at lade denne Sag komme til Prøvelse i et Udvalg. Jeg tror, at det vil tilstrækkelig tydeligt fremgaa af mine Udtalelser, men jeg skal forøvrigt ikke tage i Betænkning paany at erklære, at naar jeg nærer dette Ønske, er det af en oprigtig, ærlig Velwillie for Sagen og med det alvorlige Ønske, at denne Sag maa komme til at ligge for i en saadan Skikkelse, at den nu kan finde sin endelige Afgjørelse, hvad enten dette nu maatte blive en, som havde min fulde Sympathi, eller en, jeg var mindre tilfreds med. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer. Jeg tror, det er det Lal, som behandlede Sagen i en tidligere Samling, og at man paa denne Maade lettest vil kunne tilveiebringe en Sammensmeltning af de forskjellige Ansuelser, hvorimod jeg frægter for, at hvis Sagen voldsigtes til enkelte Medlemmers Initiativ og Ændringsforslag, vil det deraf kunne opstaa en Splittelse og Spredthed ved den følgende Forhandling, som kan være til Sagens Skade. Jeg